

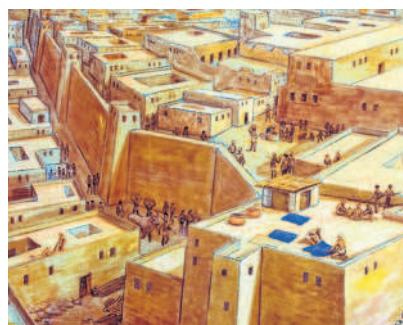
2024... ఇది ప్రాచీన భారతదేశ వైభవం సింధూ రాగికిత బయలుడిన సత్యాల్మిస్ సప్తర్షరం. అయితే, లొమండికి మనదేశ చరిత్ర, సంస్కృతి మూలాల విపరిచి అంతగా తెలియువునే చెప్పుకోవాలి. అనులు భారతదేశ చరిత్ర సింధూ నాగరికతతో మొదలవుంది. ఇది దాదాపు ఐదువేల ఏండ్ర ప్రాచీనమైంది. అంటే అంతకుముందు మనుషులు లేరేని కాడు..

దంతా ఆదిమ దశ. వాడిన పసుపుల అధారంగా వివిషిత విధానం తెలుసుకోవాల్సిందే! అయి సింధూ నాగ కతలో ప్రజలకు తమమైన పట్టుల ప్రణాళిక, ఆరాధన, పిసి సంప్రదాయాలు ఉన్నాయి. ఈ నాగరికత ప్రధానంగా సింధూ, దాని ఏదు ఉపనందులు, ధార్ ఎదారిలో ఉండిపోయిన సరస్వతీ నదుల కేంద్రంగా భారత, పాకిస్తాన్ దేశాల్లో విస్తరించింది. ప్రసిద్ధ సగరాలైన హరప్పా, ముపొండ్జీధర్లో దేశ విభజనతో పొకిస్తాన్ నక లేద్దిపో యాయి. గుజరాత్తీలోని లోధీల్, రాజున్నాలోని కాలింగన్, పూర్వానాలోని రాథీగఢీ భారతీలో ప్రసిద్ధ లాలు. పూరావుస్తు విపూల జోలి అలా ఉంచితే... ఆరథియుల ఆరాధనకు సంబంధించిన కోసిన్లు, పశు తి రూపంలో శివుడు, అమృతార్థ ఆరాధనకు మూలాలు సింధూ నాగరికతలోనే ఉండటం విశేషం.

వందేకు మండ... సరిగ్గా చెప్పాలంటే 1924 ప్రెంబర్ల 20 కంటే మండు బైలు నది ప్రవహించే అంజ్యిష్టు, యూప్రిసో-బ్రిగ్నిస్ నదుల పరీవాహక ప్రాంతమున మెసపోటీమియూ (ఇప్పటి ఇరాక్) వంటి దీశాల్ని నీ అతికొండి నది తీర మైదానాలలోనే అత్యంత పురానమైన నాగరికతలు మనుగడ సాగించాయని నమ్మే ఆరు. కానీ, ఆ రోజున లభ్యాంటి భారత పురావస్తు శాఖ దిధికారి సర్ జాన్ మార్క్ల్ ఇలప్పుబెడ్ లండన్ మ్యాన్స్ ట్రికల్ ఫ్యాస్ ట్రైట్ అన్ లాంగ్ పర్మాటిస్ సిల్వర్జేషన్ దీర్ఘకాల విస్మృత నాగరికత్వాన్ని వెలలుగు అనే స్వంపం రాశడు. దీంతో భారతదంటో కూడా విప్పించ నాగరికతలతో సమానంగా తలుహుగిన నాగరికత ఒకటి వర్ణల్లిందని మొట్టమయిదిసారిగా ప్రపంచా కి తెలిసింది. ఆ వ్యాసంలో మార్క్ల్ ఆనాటికి భారతలో బయలుదేని రెండు నగరాలు... హరప్పా, ఉపాంటోదారో గురించే ప్రస్తావించాడు. ఆ తరువాత ఉపాంటోదారో దిచిన వందేండ్రూగా జరుగుతన్న పురావస్తు తమ్ములో అలాంబిచి సుమారు రెండువేల నగరాలు లెలుగు చూశాయి. ఆ నగరాలలో బయలుదేని పురావస్తు విశేషాల వ్యాప్తిన తిథిషేషం ఈ సింధూ మైదాన ప్రాంతంలో ఇర్రించిన నాగరికత ప్రపంచంలోని ఇతర నది తీర మధ్యాన ప్రాంతాలకు వ్యాపించిన తెలియజ్ఞిసింది.

ಅಲೆಗಾಂಡರ್ ಕಾಲಂ ನುಂಚೇ...

సుమారు 2350 ఏళ్ల కిందం కీర్తనల్ని అల్గొండ దక్క ప్రపంచ దండయాత్రలో బాగంగా భారతదేశ వాయువు సంపాద్యుల వరకు వచ్చాడు. అప్పుడు ఆయన పారివారంలోని కొండమండి పూరప్పా—మొహంజోదారో నగరాల శిథిలాలను చూశారు. అంత పెద్దద్బుల్ల వెనుక చారిత్రక అంతర్యమేమిటో తెలియ విష్ణుపోయారు. 1826లో కూడా ఎరోపా ఖండానికి చెందిన పరిశోధకుడు ఆ దీపులును చూసిని శర్షర్పు యూడట. ఆ దీపులలో... ప్రత్యేకించి పూరప్పా దీపులలో 1850లలో రైల్వే లైన్ నిర్మాణం కొనసాగించారు. కార్బూక్లు పెద్ద ఎత్తున ఇంకలను తరలించారు. దాన్ని అప్పబేటి భారత పూరావస్తు శాఖ అభికారి అల్గొండర్ కన్నింప్పు చూస్తాడు ఉండకుండియోయాడట. చిపరికి 1920లో పూరావస్తు శాఖ అధికారి రఘుల్ దాన్ బెనర్జీ

మొహాంజోదారో దిబ్బలుపైనున్న 2వ శతాబ్దం నాటి కుషాను రాజుల కాలపు బౌద్ధసూపాప, దానికి అనుబంధంగా ఉన్న బౌద్ధ ఆరామ, విహారాలను బయల్పురిచే తప్పకాలు చేపడ్డాడు. ఆ సమయంలోనే వాటి కింద అత్యుత్తమ ప్రాచీన మహానగరపు ఆనవాళ్లు ఉండటాన్ని గుర్తించాడు. అనంతరం దశాబ్దాకాలంలో (1921-31) జిరిపిన తప్పకాలలో పాకిస్టాన్‌లోని సింధ్ రాష్ట్రంలో ఉన్న మొహాంజోదారోలో అంతకుమనుపు రెండు మాడు సహాయుల మండె అత్యుత్తమ ప్రాచీన పట్టణ నాగరికత వరిష్ఠంగా ఉనిసింది. ఆదేకాలంలో

దయారామ్ శాస్త్రి అనే మరో పురావుస్తు శాఖ అదికారి
పాణిస్త్రోన్ పంజాబ్ ప్రోంతంలోని హరప్పె దగ్గర చేప
టీని తర్వకూలలో కూడా సమకాలికంగా మరో మహాన
గరం వద్దిల్లిందని తెలిసింది. సుమారు 650 కిలోమీటర్ల
దూరంలో ఉన్న ఈ రెండు నగరాలూ సింధూ నది
లోయలో ఉండుటం వల్ల ఈ నగర నాగరికతకు
‘సింధూ లోయ నాగరికత’ అనే పేరు వచ్చింది.

నాగరికత విస్తృతి

ఆ తరువాత ఈ వందెండ్ కాలంలో ఈ నాగిరికతు చెందిన వందలాది సగరాలు లెలగు చూశాయి.
 1947లో భారతదేశం నుంచి పాకిస్టాన్ విడిపోవడం వల్ల రెంప దేశాల్లోనూ ఇప్పుటివరకు సుమారు 1500 ప్రదేశాల్లో తవ్వకాలు జరిగారు. భారతదేశంలో సింధూ లోయ సగరాలు సరస్వతి, హప్తి, సర్వద, గోదావరి నదుల లోయల్లో కూడా విస్తరించాయని తెలిపింది.
 ఇంకా దక్కింణా కేరళలోని నిల నది, తమిళనాడులోని బైని నది ప్రాంతాల వరకూ ఈ సాగిరికత విస్తరించిందని కూడా వాడనలు ఉన్నాయి. ఉత్తర దిశలో తిప్పులోని కులైసపర్వతం వరకూ ఈ నాగిరికత వ్యాప్తి చెందిందని పేర్కొంటారు. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే సింధూ లోయ నాగిరికత అని తొలుత పేర్కొన్న నాగిరికత క్రమంగా భారతదేశం అంతటా విస్తరించిందని తెలియమనున్నది.

భాగమ్ వున్నావే వున్నా

పూరవ్సు, మొహంజోదార్లే నగర శిథిలాల్లో లభిం
చిన చిత్తిత పొత్తులు (పెయింట్డ్ సెరామిక్ వేర్),
లిఖిత ముద్రికలు మధ్యధరా సముద్ర తీర ప్రాంతాల్లో
కూడా కొన్సై పోలికట్టే లభించాయి. దీనిలో సింధూ
నాగిరికత్తవ ఆ ప్రాంతాల ప్రభావం ఉండని తొలుత
భావించారు. మొహంజోదార్లే తవ్వుకాలు చేపట్టిన
రభల్ దాన్ పెన్క్రీ కా సంస్కృతికి తూర్పు మధ్యధరా
ప్రాంతంలోనీ ఐజియా సంస్కృతితో ప్రత్యక్షు పరి
చయం ఉంది' అన్నాడు. 'ఇక్కడి పెయింట్డ్ సెరామిక్
వేర్, లిఖిత ముద్రికలు పోలికలు ట్రీట్ దేశంలోని
మినోవా పూరావస్కుల్లో కనిపిస్తాయి' అని కూడా
అయిన పేర్కొన్నాడు. ఆయనే ఇంకా 'ఇక్కడి లిఖిత
ముద్రికలకు, మధ్యధరా ప్రాంతంలోని షైన్సీనియా
యుగు చిత్రశికిత ఒక సామ్యత కనిపిస్తుంది' అనీ
అన్నాడు. ఆయన వ్యాఖ్యల తారాంగా సర్ జాన్
మార్ఫెల్ సింధూ నగిరికత పశ్చిమ దేశాల నుంచి
చోచుకు పవిన నాగరికత అన్ని. ఆ తరువాత యుగా